

Notes Bibliogràfiques

Un paléocrinoide espanyol de la família *Periechocrinidae*. GASTON ASTRE. Boletín de la R. Soc. Esp. Historia Natural. Tom. XXV, pàg. 211-217 2 fig. i 1 làmina. Madrid 1925.—Es un fòssil amb formosa descripció però sens cap valor estratigràfic.— J. R. BATALLER.

Un paleocrinoideo espanyol de la família *Periechocrinidae*. Gastón ASTRE. Memorias R. Acad. de Ciencias y Artes de Barcelona. 3.ª època Vol. XIX n.º 6, pàg. 201-206 amb figures i làmina. Barcelona, 1925.

Es una traducció a l'espanyol del treball anterior pel acadèmic Dr. Maximino San Miguel de la Cámara.— J. R. BATALLER.

Glosario de voces de Geología y Geografía física. MANUEL MUÑOZ LUMBIER. Departamento de exploraciones y estudios geológicos. Folleto de divulgación n.º 11. México 1924.— Es la obra de Joan Vilanova i Piera «Ensayo de diccionario geográfico-geológico» traduïda a l'espanyol però sense esmentar per res al nostre geòlec. L'elogi d'aquell treball pot veure's en el Bull. Soc. Geol. France. 3.ª Sèrie Tom. XXII pag. LV.— J. R. BATALLER.

Description d'une espèce nouvelle de *Tenebrionidae* (COL.) J. CLERMONT. Bulletin de la Société Entomologique de France, n.º 12, p. 183-184 (fig.), 1926. Paris.—Forma molt veïna de *Dendarus carinatus* Muls. procedent de Pollensa (Illes Balears, Mallorca), tramesa per nostre consoci Germà Joan Jordà (Teatí). Es distingeix de *carinatus* ultra d'altres diferències més secundàries per: «Fèmurs intermèdiars du ♂ faiblement recourbés et s'élargissant insensiblement, avec quelques dents tranchantes entre le milieu et la pointe... Fèmurs postérieurs du ♂ munis de 2 fortes dents sur les côtés internes, l'une vers le milieu, l'autre près la pointe... », caràcters que no té *carinatus*. La ♀, però, no presenta els caràcters anteriors. La llargada és de 8-10 mm. i el nom és *Dendarus (s. str.) disparicus* (Bede *in litt.* 1913). n. sp.

Efectivament, he revisat els *Dendarus* de la meua col·lecció i he pogut comprovar en un ♂ quina etiqueta deia *Phylax carinatus*, Mallorca, Mas de Xaxars, la presència dels esmentats caràcters anque no en els fèmurs precisament, sinó en les tibies intermèdiàries i posteriors de l'exemplar com queda indicat palesament en la figura que acompanya la descripció en quina els fèmurs quedan mig amagats per no portar caràc-